

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/1047/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613231088
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613231088.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Lawyer Partners a.s., Prievozská 37, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému P. I., H. XXX, o zaplatenie 1,33 €, o odvolaní žalovaného proti výroku rozsudku o trovách konania Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/135/2014-35 z 16.10.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým výrokom rozsudku súd prvého stupňa (ďalej len súd) zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1, § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ich znenie citoval). Uviedol, že právny zástupca žalovaného si podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. uplatnil trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 88,34 eur a to za tri úkony po 16,50 eur, za paušálnu náhradu 3 x 8,04 eur a náhradu DPH 20%. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku ide o drobný spor považoval uplatnené trovy konania za neprimerané vysoké v porovnaní s výškou žalovanej pohľadávky a preto priznal žalovanému náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdneho poplatku 16,50 eur.

V odvolaní žalovaný uviedol, že prvostupňový súd podľa § 205 ods. 2 O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., konanie ma inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 221 ods. 1 písm. f) účastníkov konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Namietal, že prvostupňový súd rozhodol nesprávne a tvrdil, že stanovisko k použitiu § 150 ods. 1 a 2 O.s.p. podal aj Ústavný súd v konaní III. ÚS 144/2010 a Najvyšší súd SR v konaní Mcdo 14/99, kde skonštatovali, že ust. § 150 ods. 1,2 O.s.p. je možné použiť len celkom výnimočne a tento skutkový stav je nevyhnutne aj náležite odôvodniť, o.i., že z dikcie predmetného ustanovenia, ako aj uvedených rozhodnutí vyplýva, že zákon umožňuje súdu vo veľmi špecifikovaných prípadoch nepriznať strane, ktorá mala vo veci úspech, náhradu trov konania. Ďalej, že žalobca bol opakovane oboznámený s právnym názorom Okresného súdu Spišská Nová Ves na prejednávajúcu vec, že jeho nárok nie je legitímny, pričom aj napriek tejto skutočnosti trval na svojom výklade právnych noriem a s vedomosťou o prípadných ďalších nákladoch súvisiacich s týmto konaním, podal hromadné žalobné návrhy na vecne a miestne príslušný súd. Uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že bol nútený vyhľadať kvalifikovanú právnu pomoc, nakoľko predmet sporu sa netýka len bežných občianskoprávných vzťahov, ale týka sa úzko špecifikovaného právneho problému a ak by nereagoval prostredníctvom advokáta, je dôvodne

predpokladať, že Platobný rozkaz by sa stal právoplatným a bol by nútený uhradiť nielen sumu 1,33 eur, ale aj náklady na právne zastúpenie žalobcu. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV. v identickej veci v konaní 5 C/37/2012, kde súd náhradu trov právneho zastúpenia úspešnému účastníkovi sčasti priznal, pretože žalobca, na základe predloženého právoplatného rozhodnutia súdu a dikcie § 213 ods. 2 O.s.p. argumentoval predvídateľným rozhodnutím súdu. Na základe vyššie uvedených skutočností, predložených listinných dôkazov, ako aj citovanej právnej úpravy vyjadril presvedčenie, že žalobca pri uplatnení nároku postupoval s plným vedomím o jeho neúspechu a preto svojim konaním zapríčinil vznik sporu.

Odvolačný súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. preskúmal výrok o náhrade trov konania rozsudku súdu prvého stupňa a zistil, že ho treba potvrdiť podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny a odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje a na tom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania, argumentačne toto rozhodnutie dostatočne odôvodnil v napadnutom rozsudku, keď poukázal na ust. § 200ea, na § 150 ods. 2 O.s.p a moderačné právo súdu v prípade drobného sporu (konanie, ktorého predmetom je suma neprevyšujúca 1000 eur, pozn. odvolacieho konania) neprimerane vysoké trovy konania vzhľadom na výšku uplatnenej pohľadávky znížiť. Keďže zákon pri rozhodovaní o výške trov konania ako jediné kritérium stanovuje len neprimeranosť trov konania voči pohľadávke, aký pomer trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný je ponechaný len na voľnú úvahu súdu. V prejednávanom prípade si právny zástupca žalovaného, pri predmete konania 1,33 eur, uplatnil trovy právneho zastúpenia v čiastke 88,34 eur a keďže tieto z hľadiska výšky viac ako 66 násobne prevyšujú uplatnenú pohľadávku, je nepochybne správny postup súdu prvého stupňa a nebadať v ňom ani žiadne prvky svojvôle pri uplatnení dotknutých ustanovení. Odvolanie považoval odvolací súd za neopodstatnené, a preto rozsudok vo výroku o trovách potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., pričom poukazuje na ustálenú súdnu prax.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p., lebo v tejto časti odvolania žalovaný nebol úspešný v odvolacom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nieje prípustné.